

Sygnatura akt II C 858/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia K. T. (1)

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W.

przeciwko S. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...),55 (czterdzieści osiem tysięcy dziewięćset czterdzieści jeden 55/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego od kwoty (...),21 (trzydzieści osiem tysięcy trzysta 21/100) złotych od dnia 27 lipca 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 612 (sześćset dwanaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. przyznaje adwokatowi A. S. z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę (...) (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa) złote tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu.

Sygn. akt II C 858/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 27 lipca 2018 roku skierowanym przeciwko (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego 48941,55 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 27 lipca 2018 roku do dnia zapłaty od kwoty 38300,21 zł oraz zwrotu kosztów sądowych w wysokości 612 zł.

(pozew k. 2-4)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił w całości żądanie pozwu.

(nakaz zapłaty k. 5)

W dniu 19 września 2019 roku pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Zarzucił nieważność czynności prawnej oraz brak legitymacji biernej. Wniósł o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

(sprzeciw k. 6-7)

Pismem z 29 kwietnia 2019 roku pełnomocnik pozwanego podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Zakwestionował okoliczność zawarcia umowy przez pozwanego z powodem z uwagi na uszkodzenia (...) pozwanego. Wniósł o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.

(pismo k. 67)

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wniosła o wydanie nakazu zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

(pismo k. 73-74)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 maja 2015 roku pozwany zawarł z (...) Bank (...) S.A. umowę pożyczki na kwotę 47 625,25 zł. Pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 72 równych ratach kapitałowo-odsetkowych, płatnych w okresach miesięcznych w wysokości i terminach wyszczególnionych w planie spłaty stanowiącym integralną część umowy. Strona powodowa zastrzegła, że może wypowiedzieć umowę pożyczki w przypadku niedotrzymania przez pożyczkobiorcę warunków umowy. Termin wypowiedzenia wynosił 30 dni. Kwota 47 625,25 zł została przekazana na rachunek bankowy pozwanego.

(umowa pożyczki k. 76-80; wniosko-polisa k. 81-84; harmonogram spłat pożyczki k. 85-86; potwierdzenie uruchomienia kredytu k. 87)

Pismem z 14 maja 2018 roku strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty 38 300,21 zł tytułem kapitału oraz 9 875,34 zł tytułem odsetek oraz dalszych odsetek naliczanych na bieżąco. Niespłaceniu zaległości wobec (...) Banku (...) S.A. skutkowało podjęciem przewidzianych umową oraz przepisami prawa działań w celu uzyskania tytułu wykonawczego. Pozwany odebrał pismo 28 maja 2018 roku. Pismem z 8 października 2015 roku strona powodowa wypowiedziała umowę pożyczki z 25 maja 2015 roku z powodu braku spłaty wymagalnych rat kredytu.

(pismo k. 45; potwierdzenie odbioru; wypowiedzenie umowy k. 75)

W-polisa poprzedzająca zawarcie umowy pożyczki, umowa pożyczki oraz harmonogram spłat rat pożyczki zostały własnoręcznie podpisane przez S. S..

(okoliczność bezsporna)

Na dzień 27 lipca 2018 roku wysokość wymagalnej wierzytelności przysługującej powodowi względem pozwanego wynosiła 38 300,21 zł z tytułu należności głównej oraz 10 641,34 zł tytułem odsetek.

(wyciąg z ksiąg bankowych k. 44)

Z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością S. S. w czasie sporządzania umowy pożyczki 25 maja 2015 roku nie miał objawów choroby psychicznej z zakresu ostrych psychoz, upośledzenia umysłowego, otępienia głębokiego ani zaburzeń świadomości jako powikłania ciężkich chorób.

(opinia biegłego psychiatry k. 95-103; opinia biegłego psychologa k. 110-119)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną zasądzonych roszczeń stanowi art. 720 § 1 k.c., art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim oraz art. 481 k.c. i art. 455 k.c.

W toku postępowania pozwany kwestionował ważność umowy pożyczki z uwagi na brak świadomości przy jej zawieraniu, nadto podniósł zarzut braku legitymacji biernej i nieważności postępowania. Poza sporem natomiast był fakt otrzymania środków pieniężnych od strony powodowej oraz niespłacenie pożyczki w terminie określonym umową, kwota pożyczki pozostałej do spłaty, jak i fakt złożenia podpisów pod dokumentami potwierdzającymi zawarcie umowy. Odnosząc się do zarzutu nieważności umowy pożyczki wskazać należy, że zarzut wady oświadczenia woli z art. 82 k.c. powodujący jej bezwzględną nieważność, należało uznać za niezasadny. Wnioski opinii biegłego psychiatry oraz biegłego psychologa pozostają spójne i jednoznaczne. Z prawdopodobieństwem granicznym z pewnością S. S. w czasie zawierania umowy pożyczki 25 maja 2015 roku nie miał objawów choroby psychicznej z zakresu ostrych psychoz, upośledzenia umysłowego, otępienia głębokiego ani zaburzeń świadomości jako powikłania ciężkich chorób. Brak było zatem podstaw do stwierdzenia, że pozwany 25 maja 2015 roku nie mógł świadomie i swobodnie powziąć decyzji i wyrazić swej woli podczas zawierania umowy pożyczki, co skutkowałoby uwzględnieniem zarzutu nieważności umowy. Pozwany funkcjonuje na poziomie pogranicza upośledzenia umysłowego, wyniki testowe wskazują na występowanie zespołu otępiennego lekkiego stopnia, istotne ograniczenia w zakresie funkcjonowania poznawczego dotyczą funkcji pamięci i uwagi. U pozwanego doszło do wtórnego, pourazowego obniżenia procesów poznawczych a badania potwierdziły występowanie zmian organicznych ośrodkowego układu nerwowego. Powyższe zaburzenia nie implikują jednak takiego stanu, który uniemożliwia osobie rozeznanie w sytuacji i rozumienie własnych czynów oraz nie powoduje, że osoba nie zdaje sobie sprawy ze znaczenia i skutków własnego postępowania, nie rozumie sensu składanych oświadczeń. Z uwagi na treść obu opinii zbędne było już przeprowadzanie dowodu z opinii uprzednio dopuszczonej biegłego neurologa. Pozwany nie udowodnił nadto - a to na nim spoczywał ciężar dowodzenia w tym zakresie (art. 6 k.c.) - zarzutu braku legitymacji procesowej biernej z uwagi na to, że faktycznym beneficjentem zawieranej umowy pożyczki była inna osoba. Na poparcie tych twierdzeń zarówno sam pozwany, jak i w dalszym toku postępowania, jego pełnomocnik profesjonalny, nie przedłożyli żadnych dowodów. Przy czym, na każdym spośród dokumentów dotyczących zawarcia umowy pożyczki 25 maja 2015 rok widnieje własnoręczny podpis S. S., którego autentyczności pozwany w toku postępowania nie kwestionował. W sprawie pełnomocnik pozwanego zarzucał także nieważność postępowania jednocześnie oferując na udowodnienie wskazanej okoliczności twierdzenie o uprzednio toczącym się w innym sądzie postępowaniu dotyczącym tej samej umowy pożyczki i tych samych podmiotów. Jakkolwiek pozyskiwanie dokumentów przez stronę postępowania nie jest wyłączone, na co Sąd zwrócił uwagę w treści uzasadnienia postanowienia z 30 marca 2019 roku, to na stronie pozwanej spoczywa także obowiązek wykazania, że zachodziła tożsamość podmiotowa i przedmiotowa wyłączająca możliwość orzekania merytorycznego w niniejszej sprawie. Strona pozwana obowiązkowi dowodzenia nie sprostała, przy czym w postępowaniu w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1400387/16, gdzie spór miał dotyczyć tych samych podmiotów i tego samego przedmiotu, postępowanie umorzono (k. 89), zatem nie doszło do wydania orzeczenia co do istoty sprawy. Przy czym prawomocność materialna w aspekcie negatywnym, czyli powaga rzeczy osądzonej, obejmuje wyłącznie merytoryczne orzeczenia sądu.

Mając na uwadze okoliczność, że pozwany nie wykazał, aby w dacie zawierania pożyczki działał w braku świadomości i swobody wyrażenia woli, by to nie pozwany był stroną umowy pożyczki, nadto nie wykazał, aby miał miejsce stan powagi rzeczy osądzonej, należało na podstawie art.720 k.c. w zw. z art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zm.) w zw. z art. 481 § 1, § 2¹⁻³ k.c. orzec jak w pkt. I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Podstawę prawną zasądzonej od pozwanego na rzecz powoda kwoty 629 zł stanowi art. 13 ust. 1 w zw. z art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu obowiązującym na dzień skłania pozwu w niniejszej sprawie ((48 942 zł x 5 %) x 1/4) oraz art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej.

Podstawę prawną wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu stanowi § 9 ust. 1 pkt 5 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Zarządzenie/

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego